

Sygn. akt II Cz 424/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Irena Dobosiewicz

Sędzia SO Maria Leszczyńska (spr.)

Sędzia SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) **Spółki Akcyjnej w B.**

przeciwko dłużnikowi **M. S.**

o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 3 marca 2015 r. sygn. akt. XII Co 9831/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 424/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca - (...) spółka akcyjna z siedzibą w B. złożył wniosek o wydanie w miejsce utraconego tytułu wykonawczego - opatrzonego klauzulą wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 lutego 2007 r. w sprawie sygn. akt XII Nc 1524/07.

W uzasadnieniu podał, że tytuł wykonawczy po umorzeniu postępowania egzekucyjnego wskutek bezskuteczności został w 2007 r. odesłany wierzycielowi. Obecnie wierzyciel wyraził wolę ponownego skierowania do komornika wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, jednak z uwagi na znaczny upływ czasu nie jest możliwe ustalenie, gdzie obecnie znajduje się tytuł wykonawczy. Utrata tytułu wiąże się najprawdopodobniej z faktem, iż dnia 01 października 2007 r. uległa zmianie siedziba wierzyciela z ul. (...) w B. na ul. (...) w B., w związku z czym należy domniemywać, że wskutek tej zmiany zwrotna korespondencja nigdy nie dotarła do wierzyciela lub uległa zagubieniu w czasie przeprowadzki.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 3 marca 2015 r. oddalił wniosek.

Z motywów rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wynikało, co następuje:

Zgodnie z art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Utrwalony jest pogląd, że samo tylko powoływanie się wierzyciela na fakt utraty tytułu wykonawczego jest niewystarczające (por. orzeczenie SN z dnia 11 czerwca 1973 r., I CZ 22/73, niepubl., komentarz do art. 794 w: H. Pietrzykowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis Warszawa 2006, s.107).

Wykazanie utraty tytułu wykonawczego, stanowiącej podstawę wniosku o ponowne jego wydanie spoczywa na wierzycielu. W postępowaniu tym wierzyciel musi zatem wykazać, że utracił tytuł wykonawczy i to wbrew swojej woli. Z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienie do ponownego uzyskania w zamian utraconego tytułu wykonawczego - art. 6 k.c. (por. również postanowienie SN z 11 czerwca 1973r, sygn. akt I Cz 22/73). Obowiązek ten nie odnosi się jednak bezpośrednio do faktu utraty tytułu, ponieważ przeprowadzenie dowodu w tym zakresie byłoby w wielu wypadkach nadmiernie utrudnione lub nawet niemożliwe, ale wierzyciel powinien wykazać, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu. Ocena wiarygodności tego rodzaju okoliczności wskazujących pośrednio na możliwość utraty przez wierzyciela tytułu wykonawczego należy do sądu (por. postanowienie SN z dnia 16 czerwca 1967 r., I PZ 30/67, Biul. SN 1967, nr 9-10, poz. 139).

Art. 794 k.p.c. nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych w tym zakresie, wystarczający byłby zatem jakikolwiek wiarygodny dowód uprawdopodobniający zagubienie tytułu wykonawczego. Do wydania ponownego tytułu wykonawczego wystarczy bowiem jedynie uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił wbrew swojej woli wydany mu tytuł wykonawczy. Nieistotne jest przy tym, w jakich okolicznościach tytuł zaginął i z czyjej stało się to winy, w szczególności nieistotne jest, czy tytuł zaginął u komornika, czy też u wierzyciela (por. postanowienie SN z dnia 9 kwietnia 1968 r., I PR 19/68, LEX nr 6311, postanowienie SN z dnia 16 czerwca 1967 r., I PZ 30/67, LEX nr 6179).

Wnioskodawca nie uprawdopodobnił jednak faktu utraty tytułu. Nie przedłożył bowiem, ani nie zawniósł o przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu na okoliczność zaginięcia przedmiotowego tytułu. Uwzględnienie wniosku nie było zatem możliwe.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 794 k.p.c. a contrario orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienia wniósł wierzyciel. Zarzucił naruszenie przepisu art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niezawarcie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których sąd odmówił mocy dowodowej załączonemu dowodowi w postaci odpisu z

KRS oraz naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego w sprawie. Domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i ponowne wydanie utraconego tytułu zgodnie z wnioskiem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

Zażalenie wierzyciela nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego wynika ono z niezrozumienia bądź ignorancji motywów Sądu I instancji, którymi kierował się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia.

Innymi słowy Sąd Rejonowy wskazał, że przyczyną, dla której brak było podstaw do uwzględnienia wniosku było to, że wierzyciel nie wykazał, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, że trudno obciążać wierzyciela obowiązkiem wykazania okoliczności merytorycznej, że pierwotny tytuł zaginął, jednak nie jest wykluczone wykazanie przez wierzyciela, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu.

Tymczasem w przedmiotowej sprawie wierzyciel we wniosku wszczynającym postępowanie wskazuje okoliczności, które mogły być przyczyną zaginięcia tytułu (zmiana siedziby wierzyciela), ograniczając się do przedłożenia pełnego odpisu KRS. W rozprawie wyznaczonej przez Sąd I instancji w dniu 3 marca 2015 r. wierzyciel jak również jego pełnomocnik nie uczestniczą, co w istocie uniemożliwia wyjaśnienie (uprawdopodobnienie) tej istotnej w sprawie okoliczności.

Ponadto w przedmiotowym zażaleniu wierzyciel ponownie powołuje się na fakt utraty tytułu i na tych twierdzeniach poprzestaje. Wbrew twierdzeniom skarżącego sam fakt przywołania okoliczności jej towarzyszących, w których doszło, zdaniem wierzyciela do zaginięcia tytułu nie wynika z powoływanego nadal dokumentu KRS. Z tego dokumentu wynika jedynie, że wierzyciel zmienił swoją siedzibę.

Mając na względzie powyższe brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia, które podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.